

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marcely Kučerové a soudců JUDr. Jana Pavlíčka a Mgr. RNDr. Jany Zaoralové v právní věci

žalobce: **Miroslav K.**, narozen dne xxx
bytem Xxx
zastoupen advokátem Mgr. Josefem Ždárským
sídlem Praha 1, Revoluční 763/15

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**,
sídlem Vyšehradská 16, 128 00 Praha 2
zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 42/390, Praha 2

o náhradu škody a nemajetkové újmy v celkové výši 656.069,14 Kč s příslušenstvím,
k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, ze dne 26. srpna 2020,
č. j. 28 C 153/2019-720,

takto:

- I.** Rozsudek soudu I. stupně se ve vyhovujícím výroku o věci samé (výrok II.) co do částky 44.528 Kč s příslušenstvím **mění** tak, že žaloba o zaplacení 44.528 Kč s 10% úrokem z prodlení od 18. 7. 2019 do zaplacení **se zamítá**.
- II.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudem I. stupně 45.225,32 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Josefa Ždárského, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nina Waldhauserová.

III. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení 300 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem soud I. stupně I. zastavil řízení do částky 194.782,90 Kč (výrok I.). Žalované uložil zaplatit žalobci částku ve výši 54.528 Kč s 10% zákonným úrokem z prodlení ročně od 18. 7. 2019 do zaplacení a s 10% zákonným úrokem z prodlení ročně od 18. 7. 2019 do 26. 5. 2020 z částky 194.782,90 Kč (výrok II.). Zároveň zamítl žalobu do částky 406.758,24 Kč s příslušenstvím (výrok III.). Žalované též uložil zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 65.855,20 Kč (výrok IV.).

Takto rozhodl v řízení, ve kterém se žalobce domáhal po žalované jednak náhrady škody spočívající ve vynaložených nákladech na obhajobu ve výši 256.069,14 Kč, a jednak přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 400.000 Kč, to vše v souvislosti s nezákonným trestním stíháním vedeným proti jeho osobě. Žalovaná nesporeovala skutečnost, že u ní žalobce v souvislosti s nezákonným trestním stíháním předběžně dne 17. 1. 2019 uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 256.069,14 Kč představující náklady právního zastoupení a nárok na přiměřené zadostiučinění ve výši 400.000 Kč. Nesporeovala ani skutečnost, že proti žalobci bylo vedeno nezákonné trestní stíhání a žalobci na nákladech obhajoby uhradila částku 194.782,70 Kč, když sporeovala část úkonů právní služby, neboť podle ní žalobce nesprávně vypočetl čistý čas úkonu a přetřžky mezi jednotlivými úkony. Žalovaná podrobně uvedla důvody, proč obhajné žalobci nepřiznala v plné výši, a odůvodnila, proč vzniklou nemajetkovou újmu žalobce považovala za dostatečně odškodněnou konstatováním vydání nezákonného rozhodnutí a vyslovením omluvy žalobci.

Podáním ze dne 3. 6. 2020 vzal žalobce svou žalobu co do částky 194.782,90 Kč zpět, neboť tuto částku mu žalovaná uhradila po podání žaloby dne 26. 5. 2020. Soud I. stupně proto postupoval podle § 96 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.) a řízení stran této částky zastavil ve výroku I. napadeného rozhodnutí.

Mezi účastníky řízení nebyla sporná skutečnost, že proti žalobci bylo Policií ČR, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, odbor hospodářské kriminality, SKPV, zahájeno trestní stíhání dne 29. 6. 2016, usnesením vydaným pod č. j. KRPE-56889-837/TC-2014-170080 pro pokračující zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozsudkem ze dne 23. 5. 2018, č. j. 62 T 10/2017-22542 žalobce zprostil obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 7. 2018. Žalobce si v souvislosti s trestním stíháním zvolil právního zástupce, kdy nesporné byly všechny žalobcem vyspecifikované úkony právní služby a cestovní náklady právního zástupce žalobce v celkové výši 194.782,70 Kč. Také nebylo mezi účastníky řízení v rozepři, že žalobce se se svým nárokem na náhradu škody ve výši 256.069,14 Kč a nemajetkové újmy ve výši 400.000 Kč předběžně dne 17. 1. 2019 obrátil na žalovanou, která dospěla k závěru, že ve věci bylo vydáno nezákonné rozhodnutí v podobě usnesení o zahájení trestního stíhání proti žalobci a na náhradě škody mu dne 26. 5. 2020 uhradila částku 194.782,70 Kč.

Mezi účastníky řízení rovněž bylo nesporné učinění úkonů právní služby v podobě stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 7.7.2016, včetně jeho doplnění ze dne 19.7.2016, a úkonu nahlížení právního zástupce žalobce do spisu ze dne 2.12.2016. Sporná zůstala otázka výše odměny za první úkon, a zda je nahlížení do spisu úkonem odškodnitelným podle advokátního tarifu. Také nebylo sporné konání porad mezi právním zástupcem žalobce a žalobcem ve dnech 24.5.2017, 2.11.2017 a 7.4.2018, sporné zůstalo, zda tyto úkony byly účelné. Dále zůstala mezi účastníky sporná otázka úkonů účasti před soudem ve dnech 4.12.2017, 6.12.2017, 7.12.2017, 12.2.2018, 13.2.2018, 14.2.2018, 15.2.2018, 16.5.2018, 17.5.2018, 18.5. 2018 a 21.5.2018.

2. Soud I. stupně provedl dokazování mimo jiné seznamem úkonů právní služby na čl. 11 a protokoly o hlavních líčeních ze dne 4.12.2017, 6.12.2017, 7.12.2017, 12.2.2018, 13.2.2018, 14.2.2018, 15.2.2018, 16.5.2018, 17.5.2018, 18.5.2018 a 21.5.2018 a potvrzením o poradě s obhájcem ze dne 1.12.2016. Z těchto listinných důkazů měl soud I. stupně za prokázané, že právní zástupce žalobce vykonal ve dnech zde uvedených úkony právní služby, jež vyspecifikoval ve spisu na listu č. 11. Soud I. stupně po provedeném dokazování poukázal na právní úpravu v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen OdpŠk), a shrnul, že jednotlivé žalobcem specifikované úkony právní služby byly co do jejich provedení základu a sazby odměny nesporné, a blíže se vyjádřil pouze k jednotlivým sporným úkonům právní služby, a to ke stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 7.7.2016, poradě s klientem ze dne 4.12.2016, ze dne 24.5.2017, ze dne 2.11.2017, ze dne 7.4.2018 a ze dne 15.5.2018 a nahlížení do spisu dne 2.12.2016.

K úkonům právní služby účasti na hlavních líčeních a v této souvislosti sporné otázce, jakým způsobem zohlednit přetržky v rámci konaného hlavního líčení, soud I. stupně odkázal na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7.11.2001, sp. zn. 8 To 143/200, podle něhož se do doby trvání hlavního líčení pro účely určení jeho délky počítají přestávky do 30 minut. Pokud tedy hlavní líčení byla přerušována a přestávka byla kratší než 30 minut, je třeba tuto dobu počítat do délky trvání hlavního líčení. Pokud přetržka v rámci hlavního líčení byla delší než půl hodiny, náleží právnímu zástupci náhrada za promeškaný čas v souladu s ustanovením § 14 odst. 1 písm. b), odst. 3 AT (nikoliv náhrada za úkon právní služby).

Jmenovitě pak k jednotlivým úkonům účastní na jednání soud I. stupně uvedl:

- úkon právní služby ze dne 4.12.2017 – účast na hlavním líčení, zde žalovaná hradila odměnu ve výši tří úkonů právní služby a náhradu za promeškaný čas ve výši dvou započatých půlhodin (tj. $3 \times 2.300 + 2 \times 100$, tj. 7.100 Kč). Z provedeného dokazování soud I. stupně zjistil, že hlavní líčení se konalo od 8.45 do 11.30 hod., od 13.00 do 14.35 hod. a od 14.43 do 15.25 hod., tedy žalobci v této souvislosti náležela odměna za tři úkony právní služby po 2.300 Kč a náhrada za promeškaný čas za tři započaté půlhodiny po 100 Kč tj. 7.200 Kč. K doplacení proto zbývala částka ve výši 100 Kč;

-úkon právní služby ze dne 6.12.2017 – účast na hlavním líčení, zde žalovaná hradila tři úkony právní služby a náhradu za promeškaný čas ve výši jedné započaté hodiny ($3 \times 2.300 + 1 \times 100$ Kč, tj. 7.000 Kč). Hlavní líčení se konalo od 8.35 hod. do 10.00 hod., od 10.20 hod. do 11.25 hod., od 13.00 hod. do 13.55 hod., a od 14.15 hod. do 15.05 hod., tedy celkem žalobci náležela odměna za čtyři úkony právní služby po 2.300 Kč a náhrada za promeškaný čas ve výši 400 Kč za čtyři započaté půlhodiny po 100 Kč, tj. celkem 9.600 Kč. Žalobci proto náležela ještě částka ve výši 2.200 Kč;

-úkon právní služby ze dne 7.12.2017 – hlavní líčení, žalovaná hradila tři úkony právní služby a náhradu za promeškaný čas ve výši jedné započaté půlhodiny (tj. celkem 7.000 Kč). Hlavní líčení se konalo od 8.40 hod. do 9.00 hod., od 9.10 hod. do 10.20 hod., od 10.45 hod. do 14.05 hod. a od 14.20 hod. do 15.00 hod. a v této souvislosti proto žalobci náležela náhrada za čtyři úkony právní služby tj. ve výši 9.200 Kč, tedy ještě částka ve výši 2.200 Kč;

-úkon právní služby ze dne 12.2.2018 – účast na hlavním líčení, žalovaná hradila celkem tři úkony právní služby po 2.300 Kč, tj. 6.900 Kč, přičemž hlavní líčení se konalo od 8.30 hod. do 9.50 hod., od 13.00 hod. do 13.45 hod. a od 14.15 hod. do 15.05 hod., žalobci tedy na náhradě náleží částka za tři úkony právní služby po 2.300 Kč a náhrada za promeškaný čas za pět započatých půlhodin po 500 Kč, tj. celkem 7.400 Kč, tedy ještě částka ve výši 500 Kč;

-úkon právní služby ze dne 13.2.2018 – účast na hlavním líčení, žalovaná hradila dva úkony právní služby po 2.300 Kč a náhradu za promeškaný čas ve výši jedné započaté hodiny za 100 Kč, tj. celkem 4.700 Kč. Z provedeného dokazování soud zjistil, že hlavní líčení se konalo od 8.35 hod. do 9.46 hod., od 10.35 hod. do 10.40 hod. a od 13.00 hod. do 14.05 hod. a žalobci tak náležela odměna za tři úkony právní služby po 2.300 Kč, tj. 6.900 Kč, tedy ještě částka ve výši 2.200 Kč;

-úkon právní služby ze dne 14.2.2018 – účast na hlavním líčení, žalovaná hradila dva úkony právní služby po 2.300 Kč, tj. celkem 4.600 Kč. Hlavní líčení se konalo od 8.30 hod. do 10.15 hod. a od 13.00 hod. do 13.05 a od 13.30 hod. do 14.35 hod., žalobci proto náležela náhrada za 2 úkony právní služby po 2.300 Kč a náhrada za promeškaný čas za 6 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. celkem 5.200 Kč. Žalobci proto náležela ještě částka ve výši 600 Kč;

-úkon právní služby ze dne 15.2.2018 – hlavní líčení, žalovaná hradila tři úkony právní služby po 2.300 Kč a náhradu za promeškaný čas v rozsahu jedné započaté půlhodiny za 100, tj. celkem 7.000 Kč. Hlavní líčení probíhalo od 8.30 hod. do 9.05 hod., od 9.20 hod. do 9.45 hod., od 10.35 hod. do 11.00 hod., od 13.10 hod. do 14.25 hod. a od 14.35 hod. do 15.20 hod., tedy žalobci náležela náhrada za tři úkony právní služby po 2.300 Kč a náhrada za promeškaný čas ve výši 700 Kč za 7 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. celkem 7.600 Kč a proto mu na tomto nároku zbývala doplatit ještě částka ve výši 600 Kč;

-úkon právní služby ze dne 16.5.2016 – účast na hlavním líčení, zde žalovaná hradila odměnu za dva úkony právní služby po 2.300 a náhradu za promeškaný čas ve výši pěti započatých půlhodin po 100, tj. celkem 5.100 Kč. Hlavní líčení se konalo od 8.30 hod. do 9.35 hod., od 10.20 hod. do 11.05 hod., od 13.05 hod. do 13.40 hod. a od 14.10 hod. do 14.55 hod., tedy žalobci náležela odměna za čtyři úkony právní služby po 2.300 Kč, tj. celkem 9.200 Kč a zbývala proto k doplacení částka ve výši 4.100 Kč;

-úkon právní služby ze dne 17.5.2018 – účast na hlavním líčení, žalovaná hradila celkem dva úkony právní služby po 2.300 Kč a náhradu za promeškaný čas v rozsahu pěti započatých půlhodin po 100 Kč, tj. celkem 5.100 Kč. Toto hlavní líčení se konalo od 8.35 hod. do 8.45 hod., od 9.30 hod. do 10.00 hod., od 10.35 hod. do 11.00 hod., od 13.00 hod. do 13.45 hod., od 14.05 hod. do 14.25 hod. a od 15.00 hod. do 15.05 hod. a žalobci tak náležela náhrada za vykonané čtyři úkony právní služby po 2.300 Kč, tj. celkem 9.200 Kč. Zbývala proto k doplacení částka ve výši 4.100 Kč.

-úkon právní služby ze dne 18.5.2018 – účast na hlavním líčení, kdy žalovaná v souvislosti s tímto úkonem hradila odměnu za jeden úkon právní služby 2.300 Kč a náhradu za promeškaný čas ve výši 200 Kč za dvě započaté půlhodiny po 100 Kč, tj. celkem 2.500 Kč. Hlavní líčení trvalo od 8.35 hod. do 9.10 hod., od 10.20 hod. do 10.47 hod., od 11.05 hod. do 11.35 hod., žalobci proto v souvislosti s tímto úkonem právní služby náležela náhrada za dva úkony právní služby po 2.300 Kč, tj. celkem 4.600 Kč. K doplacení tak zbývala částka ve výši 2.100 Kč.

-úkon právní služby ze dne 21.5.2018 – účast na hlavním líčení, žalovaná hradila dva úkony právní služby po 2.300 Kč a náhradu za promeškaný čas ve výši 700 Kč za sedm započatých půlhodin po 100 Kč, tj. celkem 5.300 Kč. Hlavní líčení probíhalo od 8.30 hod. do 9.05 hod., od 10.30 hod. do 10.55 hod., od 11.10 hod. do 11.20 hod., od 13.00 hod. do 14.00 hod. a od 14.20 hod. do 15.35 hod. a žalobci proto náležela odměna za čtyři úkony právní služby po 2.300 Kč, tj. 9.200 Kč. K doplacení tak zbývala ještě částka ve výši 3.900 Kč.

Soud I. stupně uzavřel, že celkem proto žalobci v souvislosti s vynaloženými prostředky na své právní zastoupení v nezákonně vedeném trestním stíhání zbývalo doplatit částku ve výši 36.800 Kč, přičemž k této soud I. stupně připočetl 21 % DPH a celkem tak přiznal částku 44.528 Kč.

K nároku na nemajetkovou újmu z titulu nezákonně vedeného trestního stíhání se soud I. stupně obecně zabýval existencí odpovědnostních předpokladů představovaných vznikem nemajetkové újmy a stanovením formy a výše odškodnění. Shrnul důvod trestního stíhání žalobce včetně charakteru hrozícího trestu a délky řízení, intenzitu dopadů trestního stíhání na život žalobce a (ne)prokázané následky v osobní sféře žalobce. Dospěl k závěru, že bylo částečně zasaženo do žalobcova práva na trávení volného času, neboť mu s ohledem na vedené trestní stíhání byly zabaveny zbraně, a proto žalobce věnující se myslivosti neměl zájem se účastnit akcí spojených s lovem a dalších společenských akcí. Po porovnání okolností projednávané věci s ostatními případy nabyt soud I. stupně přesvědčení, že odškodnění ve výši 10.000 Kč, přiznané ve výroku II. napadeného rozsudku, je vzhledem k okolnostem případu dostačující a odpovídající vzniklé nemajetkové újmě.

Úrok z prodlení byl přiznán podle § 15 odst. 1, 2 OdpŠk, když se žalovaná ohledně částky 194.782,70 Kč dostala za dobu od 18.7.2019 do 26.5.2020, kdy žalobci tuto částku uhradila, do prodlení. Dále soud I. stupně žalobci přiznal příslušenství z přiznané částky od doby uplynutí šestiměsíční zákonné lhůty pro projednání nároku, tj. od doby 18.7.2019, do zaplacení.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud I. stupně podle § 142 odst. 3 a § 146 odst. 2 o. s. ř. a přiznal žalobci plnou náhradu nákladů řízení, neboť měl neúspěch pouze v nepatrné části. Za tarifní hodnotu soud I. stupně podle § 12 odst. 3 ve spojení s § 7, § 8 a § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen AT) považoval součet tarifních hodnot spojených věcí. Náklady řízení se skládaly z odměny advokáta ve výši 49.320 za 4 úkony právní služby po 9.540 Kč (převzetí věci, sepsání žaloby, účast na jednání dne 13.5.2020 a částečně zpětvzetí žaloby) a za 2 úkony právní služby po 5.580 Kč (účast na jednání dne 13.7.2020 a 17.8.2020 po částečném zpětvzetí žaloby), ze související náhrady hotových výdajů za 6 úkonů po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT, v celkové ve výši 1.800 Kč, ze zaplaceného soudního poplatku 4.000 Kč a 21% DPH ve výši 10.735,20 Kč. Celkem 5 úkonů právní služby v podobě porad nebylo žalobci přiznáno, neboť se nejednalo o úkony účelně vynaložené.

3. Žalovaná podala proti rozsudku do výroků II. a IV. rozsudku včasné a přípustné odvolání, přičemž výrok II. byl napaden pouze v rozsahu dílčího nároku na náhradu škody z titulu honorovaných úkonů advokáta a náhrad za promeškaný čas, tj. v částce 44.528 Kč s příslušenstvím. Nákladový výrok byl napadán jako akcesorický (v závislosti na poměru úspěchu a neúspěchu účastníků).

Žalovaná po shrnutí dosavadního řízení zdůraznila, že žalobci nahradila škodu v částce 194.782,70 Kč, z toho plně náhradu cestovného a promeškaného času při cestách, náhradu odměny advokáta v částce 132.800 Kč + DPH za 49 x úkonů po 2.300 Kč a 2 půl úkony po 1.150 Kč a 51 souvisejících paušální náhrad po 300 Kč, 25 půlhodin času promeškaného přestávkami při úkonech. Věc však vyřídila po uplynutí šestiměsíční lhůty podle § 15 odst. 1 OdpŠk. Podáním ze dne 3.6.2020 vzal žalobce žalobu co do částky 194.782,70 Kč zpět a řízení bylo v této částce zastaveno, přičemž soud I. stupně ve výroku II. správně přiznal žalobci úrok z prodlení z výše uvedené částky od 18.7.2019 do 26.5.2020.

Žalovaná se k jednotlivým úkonům právní pomoci, které mezi účastníky zůstaly spornými, vyjádřila podrobně v podání ze dne 20.5.2020 a na těchto důvodech v průběhu řízení setrvala. Soud I. stupně provedl vlastní přepočty odměny obhájce za účast na hlavních líčeních, přičemž odkázal na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 11. 2001, sp. zn. 8 To 143/2001, podle něhož pokud bylo hlavní líčení přerušeno po dobu kratší 30 minut, je třeba tuto dobu počítat jako součást úkonu. Pokud přestávka byla delší než 30 minut, náleží obhájci náhrada za promeškaný čas (a nikoli náhrada za úkon právní služby). Soud I. prvního stupně u některých úkonů učinil nesprávná skutková zjištění týkající se trvání a přerušování hlavního líčení a aplikoval nesprávně pravidla o sčítání časů úkonů právní služby v rámci jednoho dne, jakož i pravidlo o zahájení nového úkonu, je-li přestávka (přerušování) delší dvou hodin; zároveň provedl nesprávný součet jím přiznaných částek odměny obhájce.

Podle usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21.7.2001, sp. zn. 12 To 97/2001, při určování a účtování úkonů právní pomoci advokátem v trestním řízení je třeba vycházet ze zásady, že každý den hlavního líčení se začíná nový úkon a že dobu úkonů provedených v různých dnech nelze sčítat. V rámci jednoho dne je však třeba sčítat časy úkonů právní služby a podle výsledků stanovit počet úkonů podle AT. Pokud jde o přestávky v hlavním líčení konaném téhož dne, praxe vycházející z § 14 odst. 1 písm. b) AT připouští včítání přestávek kratších 30 minut do doby úkonu právní služby. Přestávky nad tuto hranici je třeba honorovat jako promeškaný čas. Dle ustálené rozhodovací praxe (např. R 46/1997, R 7/1998, judikatura Vrchního soudu v Praze - např. sp. zn. 1 To 65/2009, 7 To 99/2006, 8 To 112/2007, 12 To 6/2007) je třeba při odměňování úkonů právní služby nejprve zjistit čistou dobu trvání úkonů učiněných v týž den, se započtením přestávek nepřesahujících 30 minut. Přesahuje-li přestávka mezi úkony 30 minut, avšak zároveň nečiní více než 2 hodiny, nezapočítává se do trvání úkonu, avšak úkon následující po přetržce se posuzuje

společně s úkonem předcházejícím. Při prodlevě delší než 2 hodiny se považuje následující úkon za nový a náhrada promeškaného času v takovém případě obhájci nenáleží.

Žalovaná detailně objasnila své výpočty týkající se jednotlivých úkonů ve svém vyjádření k žalobě ze dne 20.5.2020 (na listu č. 657), na které odkazovala a v odvolání pouze shrnula:

- čistý čas hlavního líčení dne 4. 12. 2017 po sečtení činil 5:10 hod. a žádná přestávka nepřesahovala 2 hodiny, žalovaná nahradila odměnu za 3 úkony (6 hodin) a za přesahující čas náhradu za 2 započaté půlhodiny; přiznání další částky 100 Kč měla za nedůvodné;
- čistý čas hlavního líčení dne 6. 12. 2017 po sečtení činil 4:55 hod., žádná přestávka nepřesahovala 2 hodiny, žalovaná nahradila odměnu za 3 úkony (6 hodin) a za přesahující čas náhradu za 1 započatou půlhodinu; přehodnocení na 4 úkony a 4 půlhodiny promeškaného času, (a tedy přiznání další částky 2.200 Kč) měla za nedůvodné;
- čistý čas hlavního líčení dne 7. 12. 2017 po sečtení činil 5:05 hod., žádná přestávka nepřesahovala 2 hodiny a žalovaná nahradila odměnu za 3 úkony (6 hodin) a za přesahující čas náhradu za 1 započatou půlhodinu; přehodnocení na 4 úkony a přiznání dalších 2.200 Kč měla za nedůvodné;
- hlavní líčení dne 12. 2. 2018 bylo přerušeno na dobu delší 2 hodin a žalovaná nahradila odměnu za 1 úkon dopoledne a za 2 úkony odpoledne, náhrada promeškaného času obhájci v tomto případě nepřísluší a přiznání další částky 500 Kč;
- hlavní líčení dne 13. 2. 2018 bylo přerušeno na dobu delší 2 hodin a žalovaná nahradila odměnu za 1 úkon dopoledne (čistý čas po sečtení činil 1:16 hod.) a za 1 úkon odpoledne, za dopolední část nahradila rovněž promeškaný čas v trvání 1 půlhodiny; přehodnocení na 3 úkony, a tedy přiznání další částky 2.200 Kč měla za nedůvodné;
- hlavní líčení dne 14. 2. 2018 bylo přerušeno na dobu delší 2 hodin a žalovaná nahradila odměnu za 1 úkon dopoledne a za 1 úkon odpoledne, náhradu promeškaného času obhájci v tomto případě nepřísluší; přiznání další částky 600 Kč měla za nedůvodné;
- hlavní líčení dne 15. 2. 2018 bylo přerušeno na dobu delší 2 hodin a žalovaná nahradila odměnu za 1 úkon dopoledne (čistý čas po sečtení činil 1:40 hod.) a za 2 úkony odpoledne, za dopolední část nahradil rovněž promeškaný čas v trvání 1 půlhodiny; přiznání další částky 600 Kč označila jako nedůvodné;
- čistý čas hlavního líčení dne 16. 5. 2018 po sečtení činil 3:40 hod., žádná přestávka nepřesahovala 2 hodiny a žalovaná nahradila odměnu za 2 úkony (4 hodiny) a za přesahující čas náhradu za 5 započatých půlhodin; přehodnocení na 4 úkony, a tedy přiznání další částky 4.100 Kč neměla za důvodné;
- čistý čas hlavního líčení dne 17. 5. 2018 po sečtení činil 2:30 hod., žádná přestávka nepřesahovala 2 hodiny a žalovaná nahradila odměnu za 2 úkony (4 hodiny) a za přesahující čas náhradu za 5 započatých půlhodin; přehodnocení na 4 úkony a přiznání dalších 4.100 Kč měla za nedůvodné;
- čistý čas hlavního líčení dne 18. 5. 2018 po sečtení činil 1:50 hod., žádná přestávka nepřesahovala 2 hodiny a žalovaná nahradila odměnu za 1 úkon (2 hodiny) a za přesahující čas náhradu za 2 započaté půlhodiny; přehodnocení na 2 úkony a přiznání další částky 2.100 Kč měla za nedůvodné;
- čistý čas hlavního líčení dne 21. 5. 2018 po sečtení činil 4 hod., žádná přestávka nepřesahovala 2 hodiny a žalovaná nahradila odměnu za 2 úkony (4 hodiny) a za přesahující čas náhradu za 7 započatých půlhodin; přehodnocení na 4 úkony, a tedy přiznání další částky 3.900 Kč, měla za nedůvodné.

S ohledem na výše uvedené žalovaná uzavřela, že další náhrada škody neměla být žalobci přiznána a nadto soud I. stupně provedl nesprávný součet částek přiznaných za jednotlivé úkony, když tento bez DPH činí 22.600 Kč a nikoliv 36.800 Kč. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil ve výroku II. tak, že co do částky 44.528 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 10 % p. a. od 18. 7. 2019 do zaplacení se žaloba zamítá, ve zbytku tento výrok potvrdil, a aby byl tomu odpovídajícím způsobem změněn výrok IV. rozsudku. Žalovaná též požadovala přiznat právo na náhradu nákladů odvolacího řízení v rozsahu paušální náhrady nezastoupeného účastníka ve smyslu vyhlášky č. 254/2015 Sb.

4. Žalobce se k dovolání vyjádřil tak, že nesouhlasil s tvrzeními, která žalovaná uvedla, její odvolání označil za nedůvodné. Napadený výrok II. je věcně správný, též přesvědčivě odůvodněný, když se soud I. stupně poměrně podrobně vypořádával se všemi okolnostmi, které byly tvrzeny a které vyšly provedeným dokazováním najevo, jednotlivé úkony posuzoval v mezích AT a v souladu s ustálenou rozhodovací praxí. Z důvodu právní jistoty žalobce upozornil na skutečnost, že se žalovaná v rámci svého odvolání nedržela zásad, jež sama proklamovala. Pokud totiž tvrdila, že přesahuje-li přestávka v rámci hlavního líčení 30 minut a nepřesahuje-li 2 hodiny, nezapočítává se tato doba do úkonu a za tuto dobu náleží obhájci náhrada za promeškaný čas. Není zřejmé, z jakého důvodu pak ve svých výpočtech žalovaná nezapočítávala do této náhrady za promeškaný čas první půlhodinu takové přestávky, když v rozporu s § 14 odst. 1 písm. b), odst. 3 AT započítávala vždy až každou druhou započatou půlhodinu.

V kontextu tvrzení žalované by připadal v úvahu buďto výklad, kdy se první půlhodina přestávky nepřesahující 2 hodiny za všech okolností započítává do úkonu, nebo kdy se první půlhodina přestávky v délce od 30 minut do 2 hodin započítává jako náhrada za promeškaný čas, příp. oba způsoby kumulativně. V logice žalované však v případě, přesáhne-li přestávka 30 minut, a nepřesáhne-li 2 hodiny, za první započatou půlhodinu přestávky obhájci ničeho nenáleží, což by byl zjevně neodůvodněný a diskriminační stav, když zde není důvodu první půlhodinu přestávky nehonorovat.

I kdyby však odvolací soud došel k přesvědčení o oprávněnosti odvolání žalované, neodůvodňovala by změna výroku II. rovněž změnu výroku o nákladech řízení, a to s ohledem na 142 odst. 3 o. s. ř. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhoval, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný potvrdil a přiznal žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení.

5. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, dle § 212 a § 212a o. s. ř. Dospěl k závěru, že odvolání žalovaného je důvodné.
6. Při odměňování jednotlivých úkonů advokáta a náhrad za promeškaný čas se odvolací soud řídil ustálenou judikaturou, kterou představují rozhodnutí sp. zn. 12 To 97/01, 8 To 143/01, Rt 7/1998 a Rt 48/2016.
7. Hlavní principy shora uvedených rozhodnutí spočívají v tom, že pokud byla jednotlivá hlavní líčení před soudem přerušena na dobu kratší než 30 minut, je tato doba chápána jako součást úkonu. Pokud tato doba činila 30 až 120 minut, jednalo se o přestávku mezi úkony, za kterou náleží náhrada za promeškaný čas. Čistý čas jednotlivých úkonů (a přestávek kratších 30 min. považovaných jako součást úkonů) se sčítá a jejich celková výše se na konci dne dělí na dvouhodinové úseky, které jsou poté honorované jako jednotlivé úkony právní služby dle příslušného tarifu (AT).

Vedle odměny za tyto úkony má právní zástupce též nárok na náhradu za promeškaný čas. Protože však nelze čas advokáta odměnit dvakrát - jako odměnu za zbytek započaté dvouhodiny posledního úkonu a zároveň jako náhradu za ztrátu času, započítává se čas přestávky nejprve na volné „předplacené“ minuty posledního dvouhodinového úkonu a každých zbylých 30 minut přestávek náhradou po 100 Kč. Pokud se však mezi hlavními líčeními objevila přetržka delší než 2 hodiny, považuje se tento čas za dobu, po kterou náhrada za promeškaný čas nepřisluší; po zahájení odpoledního hlavního líčení se však účast advokáta honoruje jako nový úkon právní služby.

Do té doby učiněná jednání a různě dlouhé přestávky se počítají pouze v rámci svého ohraničeného úseku. Pokud tedy proběhlo dopolední a odpolední jednání (míněno též líčení) a mezi nimi byla přestávka delší než 2 hodiny, bude se každé jednání považovat za samostatný úkon a jejich čas se nesčítá, dále případný promeškaný čas za dopoledne nebude možné započítat na volné minuty za úkon učiněný odpoledne a naopak. Takto dlouhá přestávka se tak bude chovat jako konec jednacního dne.

K jednotlivým úkonům a náhradám:

- **úkon právní služby ze dne 4. 12. 2017** – hlavní líčení se konalo od 8.45 do 11.30 hod., tedy po dobu **2 hodin a 45 min**, od 13.00 do 14.35 hod. a od 14.43 do 15.25 hod. jelikož se mezitímní přestávka kratší 30 min započítává jako součást úkonu, trval úkon **2 hodiny a 25 min**.

Protože mezi úkony nebyla pauza 2 hodiny, budou se sčítat do jednoho celku- čistého času a **5 hodin a 10 minut**. Přestávka mezi úkony činila **1 hodinu a 30 minut**. Úkony se honorovaly jako celkem 3 úkony za 6 hodin, a protože za stejný čas nelze dát odměnu i náhradu času, započítalo se do tohoto času i **50 min přestávek**. Zbýlých **40 min** přestávek jsou 2 započaté půlhodiny po 100 Kč. Žalobci tak náleží odměny 3x2.300 Kč a 2x100 Kč náhrady, celkem **7.100 Kč**). Žalovaná tak žalobce odměnila správně;

-úkon právní služby ze dne 6. 12. 2017 – hlavní líčení se konalo od 8.35 hod. do 10.00 hod. a od 10.20 hod. do 11.25 hod., včetně přestávky 20 min zahrnuté do úkonu se jedná o **2 hodiny a 50 min** času trvání úkonu, od 13.00 hod. do 13.55 hod., a od 14.15 hod. do 15.05 hod., včetně přestávky 20 min chápané jako úkon se jedná o **2 hodiny a 5 min času**. Protože mezi úkony nebyla pauza 2 hodiny, budou se sčítat do jednoho celku- čistého času **4 hodiny a 55 minut**. Přestávka mezi úkony činila **1 hodinu a 35 minut**. Úkony se honorovaly jako celkem 3 úkony za 6 hodin, a protože za stejný čas nelze dát odměnu i náhradu času, započítalo se do tohoto času i **1 hodina 5 min přestávek**. Zbýlých **30 min** přestávek jsou 1 započatá půlhodina po 100 Kč. Žalobci tak náleží odměna 3x2.300 Kč a 1x100 Kč za náhrady, celkem **7.000 Kč**). Žalovaná tak žalobce odměnila správně;

-úkon právní služby ze dne 7. 12. 2017 – hlavní líčení se dle zjištění soudu I. stupně konalo od 8.40 hod. do 9.00 hod. a od 9.10 hod. do 10.20 hod. a od 10.45 hod. do 14.05 hod. a od 14.20 hod. do 15.00 hod. Odvolací soud však při přezkumu dal zapravdu žalované, že v tento den soud I. stupně zjevně přehlédl, že mezi 11.40 hod. a 13.05 hod. byla polední pauza trvající 85 min, tj. pauza delší než 30 min., avšak nepřesahující 2 hodiny (správně tedy: 8.40-9.00, 9.10-10.20, **10.45-11.40, odpolední pauza, od 13.05 -14.05**, od 14.20 do 15.00).

Žádná jiná přestávka tak nebyla delší než 30 min., včítala se tak do provedených úkonů. Čistý čas hlavního líčení dne 7. 12. 2017 po sečtení činil 4 hod. a 55 min. Žalovaná nahradila odměnu za 3 úkony (6 hodin), tedy došlo k „přepčení“ času, tj. na náhradu za promeškaný čas. Dále poskytla náhradu za 1 započatou půlhodinu, 3x2.300 Kč a 1x100 Kč, celkem 7.000 Kč. Žádný další nárok žalobce tak není dán;

-úkon právní služby ze dne 12. 2. 2018 – hlavní líčení se konalo od 8.30 hod. do 9.50 hod., tedy po dobu **1 hodiny a 20 minut** a poté po **přestávce delší než 2 hodiny** od 13.00 hod. do 13.45 hod. a od 14.15 hod. do 15.05 hod., čistý čas odpoledních úkonů činil **2 hodiny 5 minut** včetně přestávky **30 minut**. Žalobci tedy na náhradě náleží částka za 1 dopolední úkon (počítaný zvlášť kvůli pauze delší než 2 hodiny) a za 2 odpolední úkony v délce 4 hodin, a protože za stejný čas nelze dát odměnu i náhradu času, započítalo se do času odpoledního úkonu i **30 min přestávek**. Žalobci tak náleží odměny 3x2.300 Kč, celkem **6.900 Kč**. Žalovaná tak žalobce odměnila správně;

-úkon právní služby ze dne 13. 2. 2018 – hlavní líčení se konalo od 8.35 hod. do 9.46 hod. a od 10.35 hod. do 10.40 hod., tedy po dobu **1 hodiny a 16 minut** plus pauza **49 minut** promeškaného času, a po přestávce delší než 2 hodiny od 13.00 hod. do 14.05 hod., tedy po dobu **1 hodiny a 5 minut**. Žalobci tak náležela odměna za jeden dopolední a jeden odpolední úkon oddělený pauzou více než 2 hodin, přičemž za stejný čas nelze dát odměnu i náhradu času, proto se do dopoledního úkonu započítala i dopolední přestávka v délce **44 min**. Žalobci tak náleží odměny 2x2.300 Kč a za nehonorovaných 5 minut přestávka náhrada za započatou půlhodinu **100 Kč**, celkem **4.700 Kč**). Žalovaná žalobce tedy odměnila správně;

-úkon právní služby ze dne 14. 2. 2018 – hlavní líčení se konalo od 8.30 hod. do 10.15 hod., tedy čistého času **1 hodiny a 45 minut**, a po přestávce delší než 2 hodiny od 13.00 hod. do 13.05 hod. a od 13.30 hod. do 14.35 hod., tedy **1 hodinu a 35 min** čistého času úkonu včetně 25 minut přestávky chápané jakou součástí úkonu. Žalobci proto náležela náhrada za 2 úkony právní služby po 2.300 Kč (jeden dopolední a jeden odpolední) po 2.300 Kč, tj. celkem 4.600 Kč. Žalovaná tedy žalobce odměnila správně;

-úkon právní služby ze dne 15. 2. 2018 – hlavní líčení probíhalo od 8.30 hod. do 9.05 hod., od 9.20 hod. do 9.45 hod (tedy celkem 1 hodina včetně přestávky chápané jako součástí úkonu) a od 10.35 hod. do 11.00 hod., tedy po celkovou **dobu 1 hodiny a 25 minut** plus přestávka

50 minut, po pauze delší než 2 hodiny od 13.10 hod. do 14.25 hod. a od 14.35 hod. do 15.20 hod., tedy za čistou dobu **2 hodin a 10 minut** včetně přestávek považovaných za součást úkonu. Žalobci tedy na náhradě náleží částka za 1 dopolední úkon (počítaný zvlášť kvůli pauze delší než 2 hodiny) a za 2 odpolední úkon v délce 4 hodin a protože za stejný čas nelze dát odměnu i náhradu času, započítalo se do času dopoledního úkonu i **35 min přestávek**. Žalobci tak náleží odměny 3x2.300 Kč, a za zbylých 15 min přestávky náhrada 100 Kč, celkem **7.000 Kč**). Žalovaná tedy žalobce odměnila správně;

-úkon právní služby ze dne 16. 5. 2016 – hlavní líčení se konalo od 8.30 hod. do 9.35 hod., od 10.20 hod. do 11.05 hod., tedy po dobu **1 hodiny a 50 minut** plus **45 min** přestávky, a po přestávce delší než dvě hodiny od 13.05 hod. do 13.40 hod. a od 14.10 hod. do 14.55 hod., tedy **1 hodinu 20 minut** plus **30 minut přestávky**. Žalobci tedy na náhradě náleží částka za 1 dopolední úkon (počítaný zvlášť kvůli pauze delší než 2 hodiny) a za 1 odpolední úkon a protože za stejný čas nelze dát odměnu i náhradu času, započítalo se do času dopoledního úkonu i **10 min přestávek (zbývá 35 minut přestávky)** a do času dopoledního úkonu **30 minut** přestávky. Žalobci tak náleží odměny 2x2.300 Kč, a za zbylých 35 min přestávky náhrada 100 Kč, celkem **4.700 Kč**). Žalovaná hradila odměnu za dva úkony právní služby po 2.300 a náhradu za promeškaný čas ve výši pěti započatých půlhodin po 100, tj. celkem 5.100 Kč, další nárok žalobce tak není dán;

-úkon právní služby ze dne 17. 5. 2018 – toto hlavní líčení se konalo od 8.35 hod. do 8.45 hod., od 9.30 hod. do 10.00 hod. a od 10.35 hod. do 11.00 hod., čistý čas jednání tak činil **1 hodinu 5 minut** plus přestávky **1 hodina 20 minut**. Po přestávce o délce 2 hodin se hlavní líčení konalo od 13.00 hod. do 13.45 hod., od 14.05 hod. do 14.25 hod. a od 15.00 hod. do 15.05 hod., tedy celkem **1 hodina 30 minut** (včetně přestávek od 13:45 chápané jako součást úkonu) plus přestávka **35 minut**. Žalobci tedy náleží částka za 1 dopolední úkon (počítaný zvlášť kvůli pauze delší než 2 hodiny) a za 1 odpolední úkon, a protože za stejný čas nelze dát odměnu i náhradu času, započítalo se do času dopoledního úkonu i **55 min přestávek** a do času odpoledního úkonu **30 minut** přestávky. Žalobci tak náleží odměny 2x2.300 Kč, a za zbylých dopoledních 25 min a odpoledních 5 min náleží žalobci náhrada za 2 přestávky po 100 Kč, celkem **4.800 Kč**). Žalovaná hradila celkem dva úkony právní služby po 2.300 Kč a náhradu za promeškaný čas v rozsahu pěti započatých půlhodin po 100 Kč, tj. celkem 5.100 Kč; další nárok žalobce tak není dán;

-úkon právní služby ze dne 18. 5. 2018 – hlavní líčení trvalo od 8.35 hod. do 9.10 hod., od 10.20 hod. do 10.47 hod., od 11.05 hod. do 11.35 hod., tedy celkem **1 hodinu a 50 minut** včetně přestávek kratších 30 minut. Přestávka mezi úkony činila **70 minut**. Úkony se honorovaly jako celkem 1 úkony za 2 hodiny, a protože za stejný čas nelze dát odměnu i náhradu času, započítalo se do tohoto času i **10 min přestávek**. Zbylých **60 min** přestávek jsou 2 započaté půlhodiny po 100 Kč. Žalobci tak náleží odměny 1x2.300 Kč a 2x100 Kč náhrady, celkem **2.500 Kč**). Žalovaná tak odměnila žalobce správně;

-úkon právní služby ze dne 21. 5. 2018 – hlavní líčení probíhalo od 8.30 hod. do 9.05 hod., od 10.30 hod. do 10.55 hod., od 11.10 hod. do 11.20 hod., dále od 13.00 hod. do 14.00 hod. a od 14.20 hod. do 15.35 hod., tedy celkem **3 hodiny a 40 minut** včetně započítaných přestávek do 30 minut. Přestávky mezi úkony činily **3 hodiny 5 minut**. Úkony se honorovaly jako celkem 2 úkony za 4 hodiny, a protože za stejný čas nelze dát odměnu i náhradu času, započítalo se do tohoto času i **20 min přestávek**. Zbylé **3 hodiny a 20 min** přestávek jsou 6 započatých půlhodiny po 100 Kč. Žalobci tak náleží odměny 2x2.300 Kč a 7x100 Kč náhrady, celkem **5.300 Kč**). Žalovaná odměnu vypočetla a zaplatila správně.

8. Ze shora uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu I. stupně dle § 220 odst. 1 o. s. ř. ve vyhovujícím výroku o věci samé, pokud soud I. stupně přiznal za zastoupení advokátem žalobci více, změnil tak, že žalobu zamítl.
9. O nákladech řízení před soudem I. stupně rozhodoval odvolací soud dle § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. S ohledem na skutečnost, že předmětem řízení je částka skládající se z několika samostatných

nároků odvíjejících se od odlišného skutkového základu, kdy soud I. stupně rozhodoval jednak o nároku žalobkyně na zadostiučinění ve **výši 400.000 Kč s příslušenstvím** za nemajetkovou újmu vzniklou v důsledku nezákonného trestního stíhání vedeného proti osobě žalobce zahájeného usnesením vydaným pod č. j. KRPE-56889-837/TČ-2014-170080 Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Pardubického kraje, odbor hospodářské kriminality, SKPV. Dále se žalobce domáhal nároku na náhradu škody představovanou náklady právního zastoupení ve výši **256.069,14 Kč s příslušenstvím** vynaloženými v souvislosti s výše uvedeným nezákonným trestním stíháním.

10. Tyto částky byly předmětem řízení až do okamžiku vydání napadeného rozsudku, a to třebaže žalovaná v průběhu řízení zaplatila částku 194.782,90 Kč s příslušenstvím, a žalobce vzal v tomto rozsahu svoji žalobu zpět. Ke změně předmětu řízení za této situace totiž dochází až rozhodnutím soudu o částečném zastavení řízení v příslušném rozsahu, a protože k částečnému zastavení došlo až v napadeném rozsudku, řízení bylo do této doby vedeno o zaplacení obou plných částek, ze kterých je též na místě vypočítávat náklady řízení.

Ohledně způsobu výpočtu tarifní hodnoty sporu odvolací soud následoval postup Nejvyššího soudu, který zaujal v usnesení ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 30 Cdo 3378/2013, v němž dospěl k závěru, že odměna advokáta za zastupování v řízení, jehož předmětem je náhrada nemajetkové újmy za nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí ve smyslu OdpŠk, se vypočte z tarifní hodnoty stanovené podle § 9 odst. 4 písm. a) AT, tedy z pevně stanovené tarifní hodnoty 50.000 Kč. Odměna za zastupování v řízení, jehož předmětem je náhrada škody v penězích, se vypočte z tarifní hodnoty stanovené podle § 8 odst. 1 AT, tedy z výše požadovaného peněžního plnění bez příslušenství, které v projednávané věci činí 256.069,14 Kč. Podle § 12 odst. 3 AT přitom platí, že při spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí. Aplikováno na projednávanou věc to znamená, že se za tarifní hodnotu považuje částka **306.069,14 Kč** (50.000 Kč + 256.069,14 Kč).

V projednávané věci je třeba též zvážit, že předmětem řízení před soudem I. stupně byly dva nároky, přičemž žalobce měl plný úspěch pouze co do nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5.2.2014, sp. zn. 30 Cdo 2707/2013), kdežto co do uplatněného nároku na náhradu škody byl úspěšný pouze částečně (tj. žalobce měl úspěch jen co do částky 194.782,90 Kč, v částce 61.286,24 Kč byl naopak neúspěšný). V případě objektivní kumulace nároků se o náhradě nákladů řízení účastníků rozhoduje jediným výrokem (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25.5.2016, sp. zn. 33 Cdo 4702/2015) a podle § 142 odst. 2 o. s. ř. platí, že měl-li účastník v projednávané věci úspěch pouze částečný, je třeba náhradu nákladů poměrně rozdělit. Při určování úspěchu či neúspěchu účastníka, který vedle nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v řízení uplatnil rovněž nárok na peněžité plnění, je třeba vycházet ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20.12.2016, č. j. **30 Cdo 1435/2015**. Činí-li tarifní hodnota nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu 50.000 Kč a tarifní hodnota nároku na peněžité plnění 256.069,14 Kč, v posuzované věci to konkrétně znamená, že žalobce byl v řízení převážně úspěšný, přičemž žalovaná by mu podle § 142 odst. 2 o. s. ř. měla nahradit **59,95 %** $\{(50.000 + 194.782,90 \text{ Kč}) - 61.286,24\} : 306.069,14 \times 100$ jeho účelně vynaložených nákladů řízení.

Za tarifní hodnoty sporu 306.069,14 Kč činí sazba odměny za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 6 AT částku 9.540 Kč za každý z 6 úkonů učiněných právním zástupcem žalobce (převzetí věci, sepsání žaloby, částečně zpětvzetí žaloby, účast na jednání dne 13.5.2020, dne 13.7.2020 a dne 17.8.2020) podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) AT, celkem **57.240 Kč**. Za každý z výše uvedených úkonů náleží právnímu zástupci související paušální náhrada výdajů po 300 Kč za úkon podle § 13 odst. 4 AT, celkem **1.800 Kč**, z priznávaných částek též advokátu náleží náhrada 21% DPH v celkové částce **12.398,40 Kč** a dále náhrada za zaplacený soudní poplatek v částce **4.000 Kč**. Při plném úspěchu ve věci by tak měl žalobce nárok na náhradu nákladů řízení v celkové částce **75.438,40 Kč**, když odvolací soud totožně se soudem I. stupně shledal 5 úkonů právní služby

v podobě porad neúčelných a jako takové za ně žádnou odměnu nepřiznal. Jelikož však byl žalobce v řízení úspěšný pouze částečně, náležela mu náhrada nákladů pouze z 59,95 %, tedy v částce **45.225,32 Kč**.

Odvolací soud ze shora uvedených důvodů rozsudek I. stupně v tomto podle § 224 odst. 2 o. s. ř. změnil a stanovil náhradu nákladů řízení částkou **45.225,32 Kč**; lhůta a místo k plnění náhrady nákladů řízení byly stanoveny dle § 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř.

11. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy žalovaná byla v odvolacím řízení zcela úspěšná a náklady jí vznikly za 1 úkon – podané odvolání. Výše odměny byla stanovena dle § 1 odst. 1,3 písm. f/ vyhlášky č. 254/2015 Sb. a lhůta k plnění byla stanovena dle § 160 odst. 1 o. s. ř. s přihlédnutím ke skutečnosti, že žalovaným je stát, jehož organizační složky potřebují přiměřenou 15 denní časovou dotaci pro plnění svých úkolů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Praze dne 17. března 2021

JUDr. Marcela Kučerová v. r.
předsedkyně senátu